

Tohle je pro Sofinku velká událost. Stráví celý týden u prababičky na vesnici. Sofinka se těší, ale zároveň má trochu obavu. U prababičky je všechno úplně jiné než doma u rodičů. Její chaloupka má jen malá okna, takže uvnitř bývá šero. A někdy i zima.

Prababička topí v kamnech dřevem.
Je však už stará a často ji bolí záda,
někdy se jí topit nechce. Raději si
oblékne svetr. „Nebudeme topit
pro nic za nic,“ říkává prababička.

Večer před odjezdem leží Sofinka v posteli a nemůže usnout. Představuje si, co všechno budou s prababičkou dělat. Tak třeba: Budou spolu vařit ve starých hrncích.

Budou vytrhávat plevel ze záhonů
na zahrádce. Budou krmit slepice
a králíky, které prababička chová.
Budou sbírat šišky v lese.
Budou chodit na nákup do jediného
malého obchodu ve vesnici.

Ale nejvíc se Sofinka těší na to,
že budou chodit k místnímu rybníku.
Na hrázi tam rostou veliké stromy,
ve kterých se prohání veverky
a všelijací ptáci. Prababička říká,
že je dobré posedět si tam ve stínu.
S tím Sofinka úplně nesouhlasí.

